

ACTIVE DISCOVER CROATIA
adventure program

Dan
01

subota

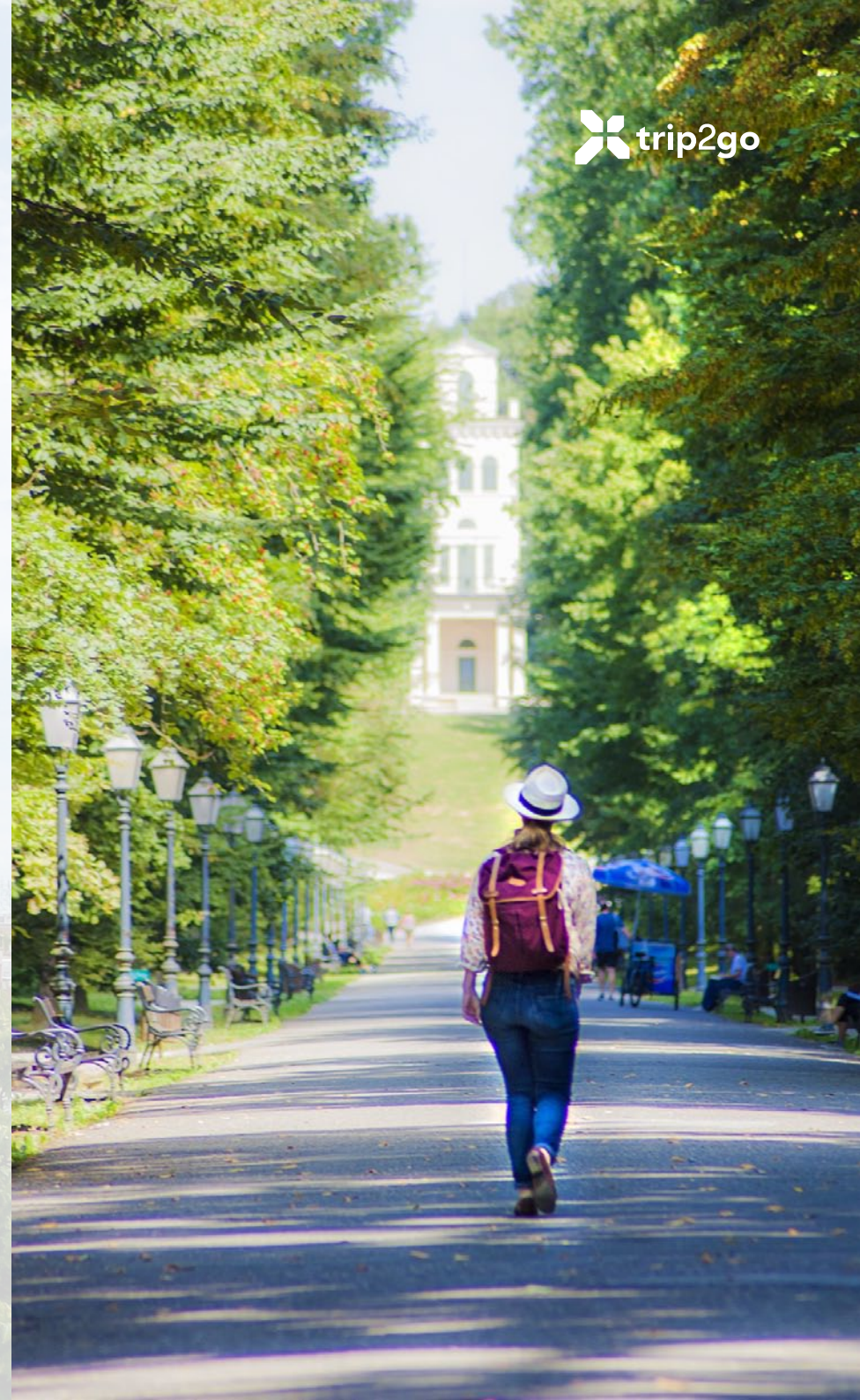
Dobrodošli u Zagreb

U Zagrebu ćete osjetiti atmosferu velegrada, ali, na sreću njegovih stanovnika i gostiju, i neposrednost osobitih susreta. Od hotela do kazališta, Gornjim gradom ili uskim donjogradskim uličicama, kojima vječna utrka s vremenom nisu ništa oduzeli... sve je to moguće proći pješice i sve budi osobite emocije.

Ima nešto osobito u jesenjem šuštanju lišća dok prolazite Zrinjcem, u odsjaju plinskih svjetiljaka Gornjega grada i pjesmi uličnih pjevača... ima nešto samo vaše u atmosferi zagrebačkih kavana u predvečerje, kada suton briše dnevne odsjaje, u treperenju svijeća zagrebačke Katedrale ili Kamenitih vrata...

I dok onaj užurbani, poslovni ritam igrom svjetlosti i sjena neprimjetno nestaje, drugi se budi pozivnicom na svestremske ili moderne kazališne predstave i koncerte, u restorane ili pak klubove za mlade. Zagreb je poseban grad, nikad do kraja ispričana priča, kojoj i vi dodajete svoju čaroliju. Jednostavno, Zagreb ima dušu. A vi, vi imate Zagreb...

Gradec (Zagreb)

Gradec ili Grič je naziv za stari dio grada Zagreba na obronku Medvednice iz kojeg je, zajedno s Kaptolom, nastao današnji Zagreb.

Godine 1242. je Bela IV. izdao Zlatnu bulu kojom grad proglašava “slobodnim i kraljevskim gradom na brdu Gradecu zagrebačkom”. Od 1242. do 1266. je grad utvrđen bedemima i kulama te se njegov oblik i raspored ulica do danas vrlo malo izmjenio. U srednjem vijeku je manji broj ulica imao imena: Srednja (danas Ćirilometodska), Blatna (Demetrova), Mesarska (Matoševa), Duga (Radićeva), Popovska (dio Opatičke). Gradec (Grič) danas je dio zagrebačke gradske četvrti Gornji grad - Medveščak.

Gradska vrata

Grad je imao petora, odnosno šestora vrata. Troja veća i dvojica (troja) manja:

Veća vrata - Mesnička (na zapadu), Nova (kasnije Opatička, na sjeveru) i Kamenita (istok). **Manja vrata** - Poljska vrata (kod kule Lotrščak, na jugu), Surove dverce (istok) i mala Mesnička vrata (na zapadu).

Veća vrata (Kamenita, Nova i Mesnička) bile su velike četverokutne kule ispod kojih se ulazilo u grad. Manja su bila jednostavnija i kroz njih su mogli proći samo pješaci. Ključeve vrata čuvali su građani koji su stanovali u njihovoj blizini. Prije zatvaranja vrata zvonilo bi četvrt sata u tornju zvoniku gradske vijećnice zvono **Lotrščak**, opominjući građane koji su se zadržali negdje izvan zidina da se odmah vrate svojim kućama. Od svih vrata jedino su Kamenita sačuvana do danas.

Kulturnopovijesne građevine

Središte Gradeca je **Markov trg**, na kojem se nalazi Crkva sv. Marka (izgrađena u XIII. stoljeću kao romanička građevina, u drugoj polovici XIV. stoljeća je pregrađena i dograđena, 1876–82., nakon potresa, obnovljena je u stilu neogotike), te Banski dvori sjedište Vlade Republike Hrvatske i s druge strane Trga sjedište Hrvatskog sabora. S Trga svetog Marka prema jugu i kuli **Lotrščak** vodi Čirilometodska ulica, u kojoj se nalaze Stara gradska skupština, grkokatolička konkatedrala sv. Ćirila i Metoda, Muzej naivne umjetnosti te Muzej prekinutih veza.

U blizini se nalaze Crkva svete Katarine (1620–31), isusovački samostan (1641–45; danas Galerija Klovićevi dvori), isusovačka akademija (1607. gimnazija, 1662. akademija), palača Zrinskih (XVII. st.), samostan klarisa (1647–50; danas Muzej grada Zagreba), barokna palača Vojković-Oršić-Rauch (XVIII. st.; danas Hrvatski povijesni

muzej), palača Pejačević (1797; nekad kazalište, danas Hrvatski prirodoslovni muzej), Stara gradska vijećnica danas sjedište Gradske skupštine Grada Zagreba, palače Dverce, Paravić, Magdalenić-Drašković, Walter, Amadé, Ratkaj i dr. Izvan gradskih zidina, ali tik do njih sagrađena je 1247. kaptolski kano-

nici izgradili su veliku utvrđnu kulu Popov toranj. U nju su sklanjali sebe i svoje dragocjenosti u slučaju napada neprijatelja.

Od 1903. u Popovom tornju nalazi se Zvezdarnica Zagreb. Ispod Gradeca tijekom Drugog svjetskog rata prokopan je tunel Grič. Gra-

dec je spojen s Kaptolom 7. rujna 1850., čime započinje suvremeno doba uprave u Zagrebu. Ustrojem gradske uprave nakon 1999. Gradec pripada u gradsku četvrt Gornji grad - Medveščak.

Park prirode Medvednica

Link

Park prirode **Medvednica** smješten je sjeverno od grada Zagreba. Najviši je vrh Sljeme (1.033 m), poznato skijalište s uređenim i dobro opremljenim turističkim objektima, gdje se održava FIS utrka Snježna kraljica. Zbog iznimnih prirodnih ljepota i blizine glavnog grada, postala je omiljeno šetalište stanovnicima Zagreba. Unutar parka nalazi se 8 šumskih rezervata, a tri stabla su zaštićena zakonom o zaštiti prirode kao spomenik prirode, a to su Gupčeva lipa u Donjoj Stubici, stara tisa na Šupljaku i stara tisa kod Horvatovih stuba.

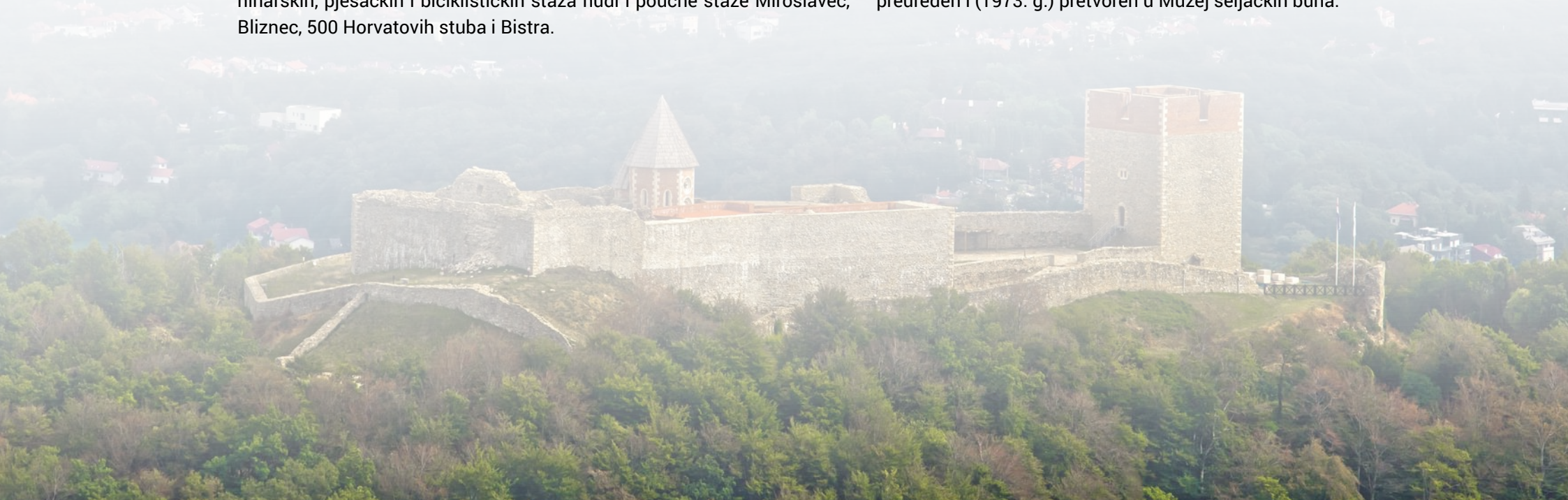
Srednjovjekovni gradovi **Medvedgrad** i **Susedgrad**, te rudnik Zrinski iz 16. i 17. st., dvorci Gornja Bistra i Golubovec, dio su baštine ovog parka prirode. Tu se nalaze i brojni planinarski domovi, kapelice, te špilja Veternica - prirodno stanište nekoliko vrsta šišmiša. Posjetiteljima se nudi mogućnost da za 150 kuna usvoje šišmiša. PP Medvednica osim pregršt planinarskih, pješačkih i biciklističkih staza nudi i poučne staze Miroslavec, Bliznec, 500 Horvatovih stuba i Bistra.

Tu se nalaze i brojni planinarski domovi, kapelice, rudnik Zrinski i špilja Veternica - prirodno stanište nekoliko vrsta šišmiša. Posjetiteljima se nudi mogućnost da za 150 kuna usvoje šišmiša.

Utvrde i dvorci na Medvednici

Najočuvanija utvrda Medvednice je Medvedgrad, sagrađen u 13. stoljeću i koji je služio za obranu Kaptola i biskupskih posjeda.

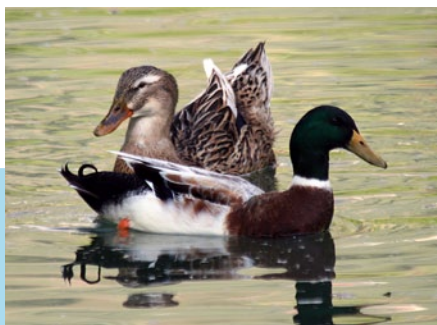
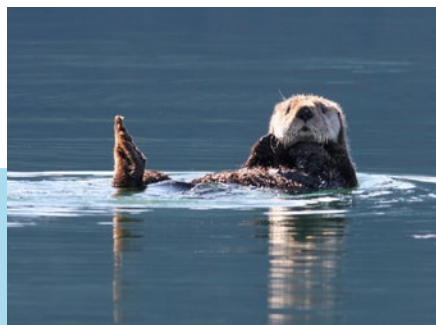
Druga utvrda je Susedgrad, također sagrađena u 13. stoljeću. Poznat je po bitki koja se dogodila podno njegovih zidina tijekom Seljačke bune. Također, pokraj Gornje Stubice postoji Dvorac Oršić koji je izgrađen 1756. godine na temeljima utvrde sagrađene u 13. stoljeću. Kasnije je dvorac preuređen i (1973. g.) pretvoren u Muzej seljačkih buna.

Park prirode Lonjsko polje

Link

Park prirode Lonjsko polje, sa svojom površinom od 50.650 ha, najveće je zaštićeno močvarno područje ne samo u Republici Hrvatskoj, već i u cijelom dunavskom porječju. Nalazi u aluvijalnoj ravnici rijeke Save u središnjem slivu rijeke Save, između gradova Siska i Stare Gradiške. Čine ga tri polja: **Lonjsko, Mokro i Poganovo**.

Ubraja se među najugroženije močvarne dijelove u svijetu, iako ga štiti Ramsarska konvencija od 3. veljače 1993. godine.

Najznačajniji ekološki element u Parku prirode Lonjsko polje su poplave koje se mogu dogoditi u bilo koje doba godine, zbog izvanrednih konstelacija rijeke Save i njezinih pritoka. Vodeni valovi su često jako veliki i Park prirode Lonjsko polje ima vrlo važnu ulogu kao sustav obrane od poplava za okolno stanovništvo. U ovom mikroreljefu nastaje mozaik različitih staništa tipičnih za poplavljena područja, što je rezultiralo bogatoj ponudi različitih obilježja kao što su razne vrste vlažnih šuma, travnjaci, livade, razne vrste močvarnih staništa i vlažnih područja, ali i jaraka i kanala, kao rezultat dugogodišnjeg ljudskog utjecaja. Područje parka od oko 12.000 ha pašnjaka koriste goveda svih mještana. Oni su posljednji primjeri kulturnog krajolika koje se nekada rasprostirao po cijeloj srednjoj Europi sve do kraja 19. stoljeća. S najvećom koncentracijom autohtonih pasmina (hrvatski posavac, turopoljska svinja, slavonsko-srijemsko sivo

govedo) u Hrvatskoj, oni predstavljaju jedinstveni način upravljanja pašnjacima i u isto vrijeme su jedna od najvažnijih staništa za veliki broj rijetkih i ugroženih biljnih i životinjskih vrsta.

Prema kriterijima smjernica o pticama Europske Unije, **park pripada važnim staništima za ptice** (Important Birds Area - IBA). Među ostalim, obitavaju: bijela roda, čaplja žličarka, orao štekavac (*Haliaeetus albicilla*), divlja patka, obični škanjac, kosac (*Crex crex*), mali kormoran (*Phalacrocorax pygmeus*), te ugrožene vrste kao što su: stepski sokol (*Falco cherrug*), patka njorka (*Aythya nyroca*), i dr. U parku se nalazi i selo **Čigoč** u kojemu gotovo svaka kuća ima „svoje” gnijezdo roda, zbog čega je 1994. god. proglašeno za „**Europsko selo roda**”.

Tu obitava i veliki broj drugih životinja kao što su: vidra, oštrouhi netopir (*Myotis bechsteinii*), barska kornjača (*Emys orbicularis*), obična gata-linka (*Hyla arborea*), podunavski vodenjak (*Triturus dobrogicus*); te ribe: umbra (*Umbra krameri*), kečiga (*Acipenser ruthenus*), dunavska patrva (*Hucho hucho*), velika nežica (*Cobitis elongata*), dunavski šaran (*Romanogobio uranoscopus*), crvenorepa bjelica (*Rutilus pigus*), balavac prugasti (*Gymnocephalus schraetser*), mali vretenar (*Zingel streber*); ali i insekti kao što su: leptir *Lycaena dispar*, *Carabus intricatus* i ugrožena alpska rozalija (*Rosalia alpina*).

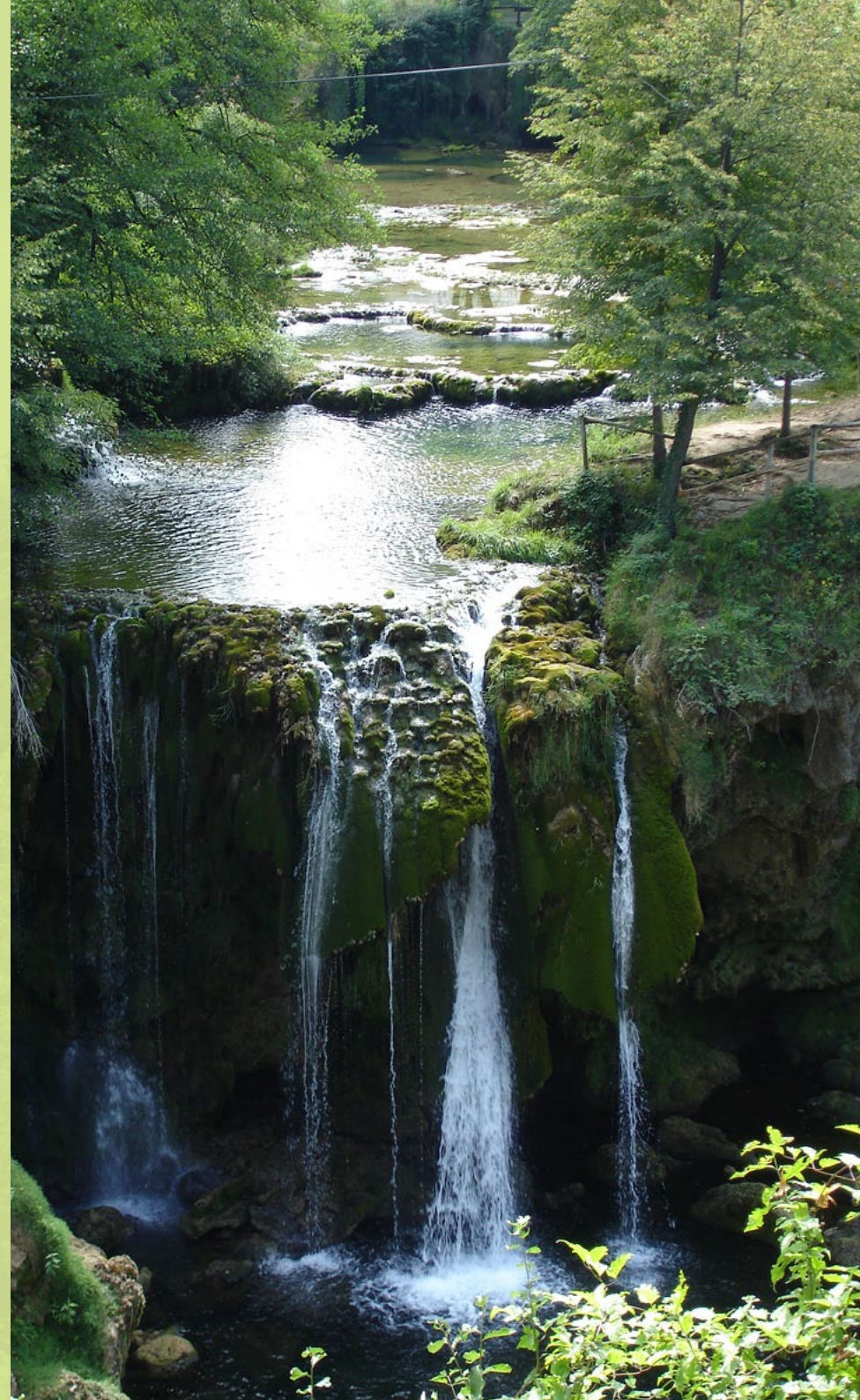
Rastoke

Rastoke su nastale igrom prirode na utoku rijeke Slunjčice u rijeku Koranu. Priroda se poigrala modrozelenim vodama rijeke Slunjčice i rastočila ih u mnoštvo malih jezera, brzaca i prštavih slapova i slapića od kojih su najljepši Buk, Hrvoje i Vilina kosa, a u rupama rastočke sedre žive i vidre, koje su se vratile nakon dužeg izbivanja u velikom broju.

Po svom nastanku Rastoke su zapravo prvi uvod u Plitvička jezera, predvorje Plitvičkih jezera pa ih stoga i nazivaju „male Plitvice“. Za razliku od tih jezera Rastoke su posebne po tome što se u to bogatstvo zelenila po otočićima i hridima pred tristo godina ispreplelo ljudsko naselje s mlinicama žličarama. Prva mlinica datira iz 17. stoljeća, a pretpostavlja se i ranije, dok je najveći broj nastamba sagrađen krajem 19. st. i početkom 20. stoljeća, i to od drveta i sedre.

Sedra je šupljikavi kamen vapnenac koji se stvara na podnožju slapova rijeka, a izvrstan je građevni materijal.

Ono što je priroda tisućama godina stvarala a čovjek kasnije, prilagođavajući se prirodnim uvjetima, izgradio, s okolnim vapnenačkim stijenama, starim gradinama i gradićem Slunjem skladno se uklapa u jedinstvenu cjelinu. Zbog te skladnosti povijesne, etnografske i graditeljske kulturne baštine Rastoke su 1969. godine upisane u Registar nepokretnih spomenika kulture Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture u Zagrebu.

Nacionalni park Plitvička jezera

Nacionalni park Plitvička jezera osobita je geološka i hidrogeološka krška pojava. Kompleks Plitvičkih jezera proglašen je nacionalnim parkom 8. travnja 1949. godine. To je najveći, najstariji i najposjećeniji hrvatski nacionalni park. Predstavlja šumovit planinski kraj u kojem se nalazi 16 jezera različite veličine, ispunjenima kristalnom modrozelenom vodom. Jezera dobivaju vodu od brojnih rječica i potoka, a međusobno su spojena kaskadama i slapovima. Sedrene barijere, koje su nastale u razdoblju od desetak tisuća godina, jedna su od temeljnih osobitosti Parka. Poseban zemljopisni položaj i specifične klimatske značajke pridonijeli su nastanku mnogih prirodnih fenomena i bogatoj biološkoj raznolikosti. Sedreni sedimenti oblikovani su od pleistocena do danas u vrtačama i depresijama između okolnih planina. Gornja jezera na jugu pretežno se sastoje od dolomita, a Donja jezera na sjeveru od vapnenačkih stijena.

Prostrani šumski kompleksi, iznimne prirodne ljepote jezera i slapova, bogatstvo flore i faune, planinski zrak, kontrasti jesenjih boja, šumske staze i drveni mostići i još mnogo toga dio su nepovijeljive cjeline koju je i UNESCO proglasio svjetskom prirodnom baštinom, 1979. godine, među prvima u svijetu.

Nacionalni park sastoji se od **16 jezera**, koja se stepenasto prelijevaju i silaze jedno u drugo u nizu od 5460 m zračne linije. Jezera se dijele na Gornja i Donja jezera. Gornja jezera su: Prošćansko jezero, Ciginovac, Okrugljak, Batinovac, Veliko jezero, Malo jezero, Vir, Galovac, Milino jezero, Gradinsko jezero, Veliki Burget i Kozjak. Donja jezera su: Milanovac, Gavanovac, Kaluđerovac i Novakovića Brod.

Plitvička jezera

Jezera natapaju vode Crne i Bijele rijeke s pritoka te Rječica i njene pritoke. Ima mnogo izvora, na kojima voda obilno izvire. To su tipična krška vrela nastala na rasjedima propusnih i nepropusnih geoloških formacija.

Najveće jezero je Kozjak s 81,5 hektara površine, ujedno i najdublje s 47 m. Prošćansko jezero je drugo po veličini i proteže se od juga prema sjeveru u duljini od 2,5 km.

Na Gornjim jezerima uglavnom je dolomitna geološka građa, a na Donjima od vapnenca. Spilja ima oko 30. Sedrene barijere, koje dijele jedno jezero od drugoga su od vapnenca istaloženog iz vode. Građa sedrenih barijera je vrlo osjetljiva i krhka pa zahtijeva visok stupanj zaštite. Tri glavna elementa su: obilje vode, sedrotvorci i sedra. Bez vode ne bi bilo ni jezera ni slapova ni bujne vegetacije. Sedrotvorci su biljke, koje stvaraju sedrene stijene i mijenjaju oblik jezera i jezerska korita. Sedrene barijere su biološki fenomen izuzetne ljepote.

Fenomeni Plitvičkih jezera rezultat su stoljetnih procesa i taloženja vapnenca, koji je obilno prisutan u vodama ovog krškog područja. Sedimentacijom vapnenca nastale su sedre.

Posebnost Plitvičkih jezera činjenica je, da su jezera spojena. Zbog stalnih promjena nije moguće pojedinačno analizirati pojedina jezera. Vodene mase gornjeg i donjeg dijela sustava jezera kontinuirano mijenjaju jezera i okolni krajolik. Novi sedimenti i novi slapovi kontinuirano se oblikuju. U cjelini, kompleks jezera predstavlja vrlo osjetljiv i nestabilan ekosustav.

Park prirode Velebit

Park prirode Velebit najznačajnije je endemsko čvorište flore i kopnene faune u Hrvatskoj. Na Velebitu su zabilježene 1854 biljne svojte, od kojih je 79 endema. Baš zbog toga, prostor se nerijetko naziva i „centrom endemizma“. Njihova su staništa stijene i točila na zapadnoj padini Velebita, špilje i predio uz rijeke Krupu i Zrmanju te planinski travnjaci i pašnjaci. Najpoznatija među endemima svakako je velebitska degenija (*Degenia velebitica*), ali ljepotom ne zaostaju ni hrvatska sibireja (*Sibiraea altaiensis* ssp. *Croatica*), velebitski zvončić (*Campanula velebitica*), prozorski zvončić (*Campanula fenestrellata*), kitajbelov jaglac (*Primula kitaibeliana*) ili velebitski klinčić (*Dinthus velebiticus*).

Prevladavaju šumska staništa. Livade i pašnjaci posebno su važni jer su čuvari biološke raznolikosti. Najviše je bukovih šuma s velikom mrtvom koprivom (*Lamio orvalae* – Fagetum) i to na područjima ispod 900 metara.

Na nadmorskim visinama iznad 800 metara dinarske su bukovo-jelove šume (*Omphalodo Fagetum*). Iznad 1000 metara primorska je bukova šuma s jasenskom šašikom (*Seslerio autumnalis-Fagetum*) i raste na kamenim platoima. Od tih visina do vrhova na 1650 metara pretplaninske su šume bukve i gorskog javora (*Polystycho lonchitis-Fagetum*). To su prostori pod snijegom, gdje je snažni vjetar povio stabla svojom težinom. Velebit je dom velikih zvijeri: mrkog medvjeda (*Ursus arctos*), vuka (*Canis lupus*) i risa (*Lynx lynx*), kao i obitavalište vidre (*Lutra lutra*).

Ornitološki je zavod Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti izdvojio ovo područje za uključenje u europsku mrežu Natura 2000 jer čak 18 vrsta ptica zadovoljava stroge kriterije. Tu su gnjezdilišta vrtno strnadice (*Emberiza hortulana*), tetrijeba gluhana (*Tetrao urogallus*), malog ćuka (*Glaucidium passerinum*), planinskog ćuka (*Aegolius funereus*) i planinskog djetlića (*Dendrocopos leucotos*).

Park prirode Velebit ima i svoju posebnu, podzemnu priču. Uzbudljivo je zamijeniti danje svjetlo špiljskim, nadzemne pejzaže podzemnima. Cerovačke su špilje najveće u Hrvatskoj. Kompleks se sastoji od 3 špilje, Donje, Srednje i Gornje, a istraženo je 5,5 kilometara.

Stalaktiti, stalagmiti, stupovi, zavjese, saljevi, kaskade i špiljski biseri fascinantni su ukrasi podzemlja koji ne mogu ostaviti ravnodušnim. I kad izađete iz špilje, još dugo ostajete dojmom unutra, u začudnom podzemnom svijetu Parka prirode Velebit.

Morski dragulj Parka je uvala Zavratnica. Uvijek na vrhu popisa najljepših uvala Jadrana. Park prirode Velebit mjesto je gdje se može visoko u oblake i duboko u čudesno podzemlje.

Link

Dan
05

srijeda

Nacionalni park Paklenica

Zbog svoje jedinstvene prirodne osnove, izuzetnih geomorfoloških oblika i veličanstvenih šuma, prostor Velike i Male Paklenice već je 1949. g. proglašen nacionalnim parkom. Osnovni razlog proglašenja ovog prostora nacionalnim parkom bila je zaštita najočuvanijeg i najvećeg šumskog kompleksa na području Dalmacije. Svakako treba napomenuti da je Paklenica prvi put bila proglašena Nacionalnim parkom još 1929. godine, ali zakonom kojeg je trebalo revidirati svake godine, a što se nije činilo.

Nacionalni park Paklenica se prostire na površini od 95 km², na južnim obroncima Velebita, ispod najviših vrhova Vaganskog vrha (1757 m) i Svetog brda (1753 m). Obuhvaća područje bujičnih tokova Velike i Male Paklenice, odnosno njihove prepoznatljive kanjone okomito urezane u južne padine Velebita, te širi okolni prostor. U nacionalnom parku postoji i nekoliko špilja i jama od kojih su najpoznatije i najveće špilja Manita peć iznad kanjona Velike Paklenice i Jama Vodarica između kanjona Velike i Male Paklenice.

Na relativno malom području susreće se iznimno bogatstvo geomorfoloških pojava i oblika, raznolik biljni i životinjski svijet, atraktivni krajolici i netaknuta priroda. Raznolikost živog svijeta je uvjetovana klimatskim karakteristikama ali i bogatom i raznolikom geološkom prošlosti.

Prepoznatljiva obilježja Nacionalnog parka Paklenica su autohtone šume crnog bora, nekoliko tipova bukovih šuma, i duboki kanjoni s potocima – bujičnjacima Velika i Mala Paklenica. Širi prostor NP Paklenica odlikuje se i bogatom i raznolikom kulturnom baštinom.

Dan

06

četrtek

Nacionalni park Paklenica

Dan
07

petak

Zadar

Grad Zadar, grad iznimne 3000-ljetne povijesti i izuzetno vrijednog kulturnog naslijeđa, grad koji će Vam uvijek iznova ponuditi nešto novo i posve originalno. Smješten u samom srcu Jadrana, Zadar čini urbano središte Sjeverne Dalmacije kao administrativni, privredni, kulturni i politički centar regije u kojem živi 75.000 stanovnika. Grad Zadar Vam u spoju ljepote prošlosti i svih pogodnosti koje traži suvremeni putnik nudi brojne turističke atraktivnosti.

Zadar je jedno od najpopularnijih hrvatskih turističkih odredišta, kojeg je i londonski Times proglasio „središtem zabave na Jadranu“, a Guardian „novom hrvatskom prijestolnicom cool-a“. Osvojit će Vas svojom posebnom atmosferom i bogatim životom – bilo danju ili noću. Ljeti je Zadar domaćin Glazbenim večerima u sv. Donatu, Zadarskom kazališnom ljetu, Festivalu suvremene glazbe, Kalelarg Art - Street art festivalu, te urbanom festivalu Zadar snova. Zasižno ćete se zabaviti i na Noći punog miseca, Millennium Jump-u ili na jednom od koncerata svjetskih glazbenih atrakcija.

Park prirode Telašćica

Uvala Telašćica smještena je u središnjem dijelu istočne obale Jadranskog mora, u jugoistočnom dijelu otoka Dugi otok. Zahvaljujući svojoj iznimnoj ljepoti, bogatstvu i značaju, ova uvala, okružena s 13 otoka i otočića, a sadrži i šest otočića unutar uvale, proglašena je Parkom prirode 1988. Status zaštićenog područja dobila je još 1980. zahvaljujući svojem iznimno vrijednom biljnom i životinjskom svijetu, geološkim i geomorfološkim fenomenima, vrijednim zajednicama morskog dna te zanimljivom arheološkom nasljeđu.

Područje Parka prirode Telašćica je područje bogato suprotnostima, tihim i mirnim plažama i položenom obalom s jedne strane i divljim strmim klifovima s druge strane, područje šuma alepskog bora i hrasta crnike s jedne strane, te ogoljelog kamenjara s druge, područje obrađenih polja prekrivenih vinogradima i maslinicima, ali i po-

dručje degradiranih oblika vegetacije koja prekriva suha staništa.

Tri temeljna fenomena predstavljaju osnovna obilježja ovog područja: jedinstvena uvala Telašćica kao najsigurnija, najljepša i najveća prirodna luka u Jadranskom moru, u kojoj su 25 malih plaža, strmci otoka Dugi otok ili takozvane "stene", koje se uzdižu do 161 metar nad morem i spuštaju se u dubinu do 90 m, i konačno slano jezero "Mir" s ljekovitim svojstvima. Najslikovitiji među otocima je otok Katina, a najneobičniji zasigurno Taljurić. Ukupna površina Parka prirode je 70,50 km² i to 25,95 km² na Dugom otoku i susjednim otočićima te 44,55 km² na moru. U okolini su predivne obrađene livade, a na brežuljcima bogata mediteranska vegetacija s oko 500 biljnih vrsta i jednako bogatom faunom. Podmorski svijet broji preko 300 biljnih i 300 životinjskih vrsta.

Više od 2.500 sunčanih sati godišnje, srednja siječanjska temperatura viša od 7°C i srednja godišnja viša od 16°C, obilježja su klime tog prostora. Zimi more ima približno 13°C, a ljeti približno 23°C. O tome da je Telašćica od davnine napučen kraj svjedoče ostaci rimskih građevina u Maloj Proversu, kao i brojne predromaničke crkvice, među kojima se ističe crkva sv. Ivana u Stivanjem polju, a o tome da su počeci ribarstva u Hrvata započeli baš na ovim obalama svjedoči prvi zapis o ribarstvu s kraja X stoljeća.

U Parku prirode moguće je roniti na nekoliko atraktivnih mjesta u blizini klifova, te šetati po zanimljivim mjestima, a prekrasan pogled s vidikovca Grpašćak ne smije se propustiti. Ovo, te još mnogo toga, privuklo je i privlači posjetitelje u uvalu Telašćica, koja kao Park prirode Republike Hrvatske pripada visokoj kategoriji zaštićenih dijelova prirode, što ona i zaslužuje.

Nacionalni park Kornati

Link

Nacionalni park Kornati veći je dio Kornatskog akvatorija, koji je 1980. godine, zbog izuzetnih krajobraznih ljepota, zanimljive geomorfologije, velike razvedenosti obalne crte i naročito bogatih biocenoza morskog ekosustava, proglašen nacionalnim parkom.

Kornatski arhipelag, kao posebna i zasebna otočna skupina smještena na sutoku šibenskih i zadarskih otoka, rasprostire se na površini od oko 320 km² i uključuje oko 150 kopnenih, stalno ili povremeno nadmorskih jedinica. Ovaj najrazvedeniji otočni ekosustav u Jadranskom moru, koji uključuje čak 12% svih otoka hrvatskog Jadrana (1264 otoka, od čega je 67 napučenih), a tek 1% ukupne hrvatske morske površine, odavno plijeni pozornost brojnih nautičara, ronilaca, planinara i drugih zaljubljenika u prirodu i ono što priroda nudi.

Od Balabre do Samograda na ukupnoj dužini od 35 km ili 19 NM (između Dugog Otoka i Žirajskih otočića) i od Mane do Gangarola u širini od 13 km ili 7 NM (između otvorenog Jadrana i Pašmana, Vrgade i Murtera) smještena su čak četiri otočna niza razvrstana u dvije grupe: Gornje Kornate - Sitski i Žutski otočni niz s ukupno 51 kopnenom jedinicom; i Donje Kornate - Kornatski i Pučinski ili Piškarski otočni niz s ukupno 98 kopnenih jedinica. Najsjeverniji otok Kornatskog arhipelaga jest otočić Mala Balabra (43° 56' 50" N, 15° 17' 00" E), najjužniji je Južnji Opuh (43° 40' 29" N, 15° 30' 08" E), najzapadniji Vela Aba (43° 52' 14" N, 15° 12' 42" E) i najistočniji Samograd (43° 41' 15" N, 15° 33' 42" E).

Prosječna površina kornatskog otoka iznosi tek 0,47 km², ali treba znati da samo na otok Kornat (32,5

km²) i otok Žut (14,8 km²) otpada 70 % ukupne kopnene površine. Dodamo li tome još Piškeru, Levrnaku, Lavsu i Situ, tada na navedene otoke otpada čak 88 % od ukupne kopnene površine Kornatskog arhipelaga (ukupna površina iznosi 69,452.963 m²). Tek 9 otoka veće je od 1 km², dok ih je 76 manje od 1 ha. Prema nekim podacima, dužina obalne crte otoka Kornata iznosi oko 66 km, dok za Donje Kornate (odnosno za NP „Kornati“) ta vrijednost iznosi oko 238 km. Slijedom navedenih karakteristika, kao najvredniji resurs ovog labirinta kopna u moru i mora u kopnu svakako možemo navesti „razvedenost“.

Dan
10

ponedjeljak

Nacionalni park Krka

Nacionalni Park Krka je postao nacionalni park 24. siječnja 1985. godine te je sedmi nacionalni park u Hrvatskoj poznat po velikom broju jezera i slapova. Dobio je ime po rijeci Krki koja je dio parka. Nacionalni park je lociran u središnjoj Dalmaciji nizvodno od Miljevaca, a samo par kilometara sjeveroistočno od grada Šibenika. Obuhvaća područje uz rijeku Krku koja izvire u podnožju planine Dinare kod Knina, teče kroz kanjon dug 75 km, protječe kroz Prokljansko jezero, te utječe u Šibenski zaljev. Prostire na 142 kvadratna kilometra, od kojih 25,6 kvadratnih kilometara čini vodena površina. Rijeka Krka danas ima 7 sedrenih slapova i ukupnim padom vode od 224m njezine ljepote predstavljaju prirodni krški fenomen, koji se preporučuje posjetiti u proljeće i ljeti jer je tada u punom sjaju, a možete se i osvježiti u čistoj vodi.

Skradinski buk, najduži slap na rijeci Krki, jedna je od najpoznatijih prirodnih ljepota Hrvatske. Slap tvore sedrene barijere, otoci i jezera. Može ga

se razgledati tijekom cijele godine zahvaljujući mreži staza i mostova, koji omogućuju ugodnu i sigurnu šetnju. Na Skradinskom buku nalaze se obnovljeni mlinovi, valjavnice i stupe, koje stoljećima koriste snagu vodenog toka.

Hidroelektrana Jaruga ispod slapa Skradinskog buka je druga najstarija hidroelektrana u svijetu i prva u Europi. Sagrađena je 28. kolovoza 1895., samo tri dana nakon prve svjetske hidroelektrane na slapovima Niagare.

Otok Visovac ubraja se u najvažnije prirodne i kulturne vrijednosti Republike Hrvatske. Na njemu se od 1445. godine nalazi franjevački samostan Majke od Milosti i crkva Gospe Visovačke, koji s prekrasnim krajolikom Visovačkog jezera čine jedinstvenu ambijentalnu cjelinu.

Delta Neretve

Delta Neretve je dolina na jugu hrvatske obale Jadranskog mora koju na svome ušću formira rijeka Neretva. U tijeku je inicijativa da se cijela dolina zaštiti kao Park prirode Delta Neretve.

Delta prekriva površinu od 12.000 hektara. Delta Neretve od Metkovića do ušća sa sjevera i sjeveroistoka omeđena je ograncima dinarskih planina, a s juga podgradinsko-slivanjskim brdima. Najvažniji gradovi su Ploče, Opuzen i Metković.

Izvorno se sastojala od 12 rukavaca, ali je nakon brojnih i opsežnih melioracija i kultivacije tog poljoprivredno bogatog prostora, broj rukava-

ca sveden na samo četiri, a dotadašnja močvarna delta velikim dijelom je pretvorena u bogato poljoprivredno područje, kolokvijalno prozvano **“Hrvatska Kalifornija”**.

Na prostoru delte Neretve pet je lokaliteta, na ukupnoj površini od 1620 ha, koji su zaštićeni kategorijama ornitološki rezervat (Pod Gredom, Prud i Orepak), ornitološko-ihtiološki rezervat (Delta Neretva) te kategorijom zaštićenog krajolika (jezero Desne i Modro oko). U delti Neretve ukupno je zabilježeno čak 310 vrsta ptica, od kojih 115 gnjezdarica, a u Metkoviću se nalazi druga najveća ornitološka zbirka u Europi.

Dan
12

srijeda

Ston

Ston, srednjovjekovni gradić čija povijest seže daleko u rano XIV stoljeće. To je gradić s najdužim kamenim zidom u Europi (5,5 km), uskih tihih ulica, starih otmjenih kuća i tragova drevnih kultura rasutih okolo.

Njegova nekadašnja vrijednost kao grada soli potvrđuje se i danas u pogonima najstarije aktivne solane na svijetu, solane koja je ostala vrijedna tradiciji i prirodnom načinu proizvodnje soli koji se nije

mijenjao još od antičkih vremena. Bogatstvo čistoće i prirodnosti potvrđuje Malostonski zaljev sa mjestima Mali Ston, Hodilje, Luka, Duba i Zamaslina. Poznati su po uzgoju školjaka kamenica i mušula (dagnji) još od rimskog doba a stonska kamenica (*ostrea edulis*) pronijela je slavu ovoga kraja kao potvrđeni prirodni afrodizijak. Nedaleko od Stona prekrasna je uvala Prapatno sa stoljetnim maslinicima, mediteranskom makiom i čistom pješčanom plažom Zi-

dine u Stonu, obrambeni zid i jedan od najvećih srednjovjekovnih fortifikacijsko-urbanističkih pothvata u ukupnoj dužini od 5,5 km, zidine su ojačane sa 40-ak kula i 5 tvrđava. Povezuju Ston i Mali Ston.

Stonske utvrde bez ikakve sumnje jedan su od najvećih onodobnih građevnih pothvata čija izvorna dužina iznosi 7000 m sastoji se od zidina Stona i Malog Stona, Velikog zida s navedenim trima tvrđavama, dok su zidine i tvrđave flankirane

s 10 okruglih i s 31 četvrtastom kulom te 6 polukružnih bastiona. Složeni obrambeni stonski korpus oblikovao se gotovo četiri stoljeća, zbog prilagodba terenu i razvoja naoružanja. Zidine su imale veliku važnost, jer su branile solanu koja je Dubrovačkoj Republici donosila 15.900 dukata svake godine, uzgajalište školjkaša i sam grad. Godine 1667. urušilo se oko 0,5 km zidina u katastrofalnom potresu, a zidine su znatno oštećene u potresima 1979. i 1996. godine.

Korčula

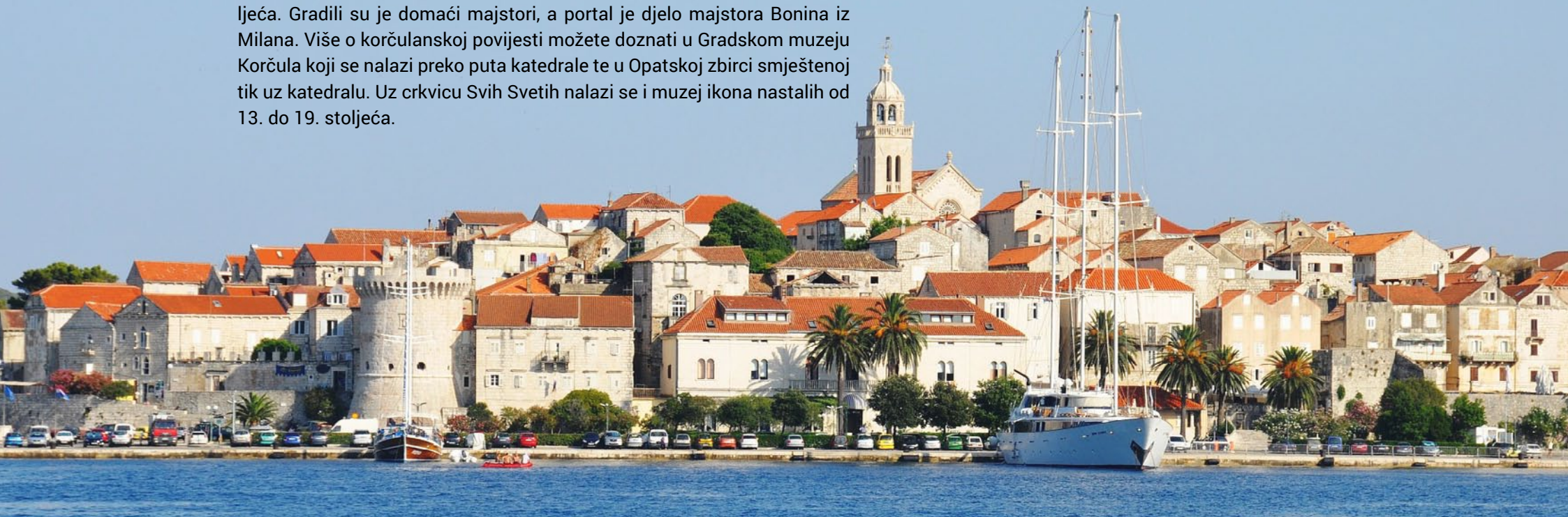
Grad Korčula razvio se na poluotočiću na sjeveroistočnom dijelu otoka Korčule, preko puta poluotoka Pelješca. Korčula se smatra najljepšim srednjovjekovnim planiranim gradom u Hrvatskoj.

Stari dio grada okružen je srednjovjekovnim zidinama, a ulice su organizirane u obliku riblje kosti. Urbanistički raspored je očuvan do danas i to je još jedna posebnost grada Korčule. Stari Grad je nekada u potpunosti bio opasan visokim obrambenim zidom s kulama, a dugo vrijeme svoje povijesti s kopnom je bio spojen pokretnim mostom. U Stari Grad se može ući kroz dva ulaza - Kopnena vrata s južne strane i Morska vrata sa zapadne strane. Unutar Grada nalazi se 9 crkava.

Najljepši primjeri palača i crkava nastali su u 15. i 16. stoljeću u gotičko-renesansnom stilu. Katedrala sv. Marka na najistaknutijem je mjestu grada, na vrhu poluotočića, a gradi se od početka 15. do sredine 16. stoljeća. Gradili su je domaći majstori, a portal je djelo majstora Bonina iz Milana. Više o korčulanskoj povijesti možete doznati u Gradskom muzeju Korčula koji se nalazi preko puta katedrale te u Opatskoj zbirci smještenoj tik uz katedralu. Uz crkvicu Svih Svetih nalazi se i muzej ikona nastalih od 13. do 19. stoljeća.

U starom gradu možete posjetiti i kuću **Marka Pola** za kojeg se vjeruje da je rođen u Korčuli 1254. godine. Sigurno se zna da je 1298. Marko Polo sudjelovao kao kapetan broda u pomorskoj bitci kod Korčule između Venecije (koja tada vlada Korčulom) i Genove. Đenovežani ga zarobljavaju, a on u đenovskom zatvoru zapisuje svoja putovanja do Kine. U spomen na taj događaj u Korčuli se svake godine početkom rujna održava rekonstrukcija te bitke nazvana Bitka Marka Pola.

Jedna od posebnosti Korčula, po kojoj je ona u svijetu danas prepoznatljiva, jest viteška igra Moreška u kojoj se bijeli i crni kralj, Osman i Moro, bore za ljubav djevojke - bule. Već se stoljećima u Korčuli bati taj bojni ples. Moreška se igrala u brojnim gradovima na Mediteranu, a danas samo u Korčuli, gdje se bati već 500 godina. Iako nije autohtonog porijekla, bitno se saživila s Korčulom te uz drvenu brodogradnju, kamenoklesarstvo i bratovštine postala njezinim simbolom.

Dan
13

četvrtak

Nacionalni park Mljet

Nacionalni park Mljet je najstariji morski park u cijelom Mediteranu. Zauzima sjeverozapadnu trećinu otoka, koja se danas proteže na 5375 hektara zaštićenog kopna i okolnog mora. To je područje nacionalnim parkom proglašeno u studenom 1960., a morski dio pridodan je 1997. godine. Status nacionalnog parka područje je dobilo zbog svoje izuzetne kulturno-povijesne baštine koja seže od vremena ilirskih plemena, rimskog carstva i Dubrovačke republike, no za to proglašenje ipak su ponajviše zaslužna njegova «slana» jezera, bujni biljni svijet i jedinstveni panoramski izgled razvedenih obala, klifova, hridina i brojnih otočića, te bogato, uvijek zeleno

raslinje okolnih brda što se strmo izdižu iznad morske površine zaklanjajući brojna kraška polja i drevna naselja u kamenu.

Fascinantan je i sustava slanih jezera, jedinstveni geološki i oceanografski fenomen u kršu, značajan ne samo u našim već i u svjetskim razmjerima. Veliko jezero površine 145 hektara, te dubine do 46 metara i Malo jezero površine 24 hektara i dubine do 29 metara, svojom ljepotom ali i svojim brojnim još neotkrivenim tajnama privlače već desetljećima prirodoslovce, ali i druge znatiželjnike, poglavito turiste sklone nedirnutoj prirodi.

Dan
13

četvrtak

Nacionalni park Mljet

S pučinske strane mora, naime, jedva uočljivim tjesnacom (kanal Soline) more se uvlači u tijelo otoka stvarajući prvo Veliko, a zatim preko još užeg kanala i Malo jezero. Iako ih, dakle, tvori morska voda, pejzažno se doživljavaju kao jezera pa ih je stanovništvo tako i nazvalo.

Sred Velikog jezera nalazi se još jedna prirodoslovna, kulturno-povijesna i turistička poslastica - slikoviti **Otočić Svete Marije** s crkvom i benediktinskim samostanom koji datiraju iz 12. stoljeća. Otočić je zbog svog izuzetnog estetskog ugođaja i snažne duhovno-kulturne dimenzije svojevrsni simbol otoka i Nacionalnog parka Mljet.

Otok Mljet odlikuje se i lijepo razvijenim, bogatim samoniklim, autohtonim šumskim pokrovom što je donedavna prekrivao velike površine obala Mediterana, a danas se rijetko gdje održao u svom izvornom obliku. Bujna vegetacija otoka, poglavito one njegove trećine proglašene nacionalnim parkom, pribavila je Mljetu tako već u antičko doba atribut «zelenog otoka». Za to da tu i danas raste čak pet različitih tipova šuma vjerojatno su ipak najzaslužniji benediktinski redovnici koji su kao višestoljetni feudalni gospodari Mljeta jako brinuli o njemu, a sve do potkraj 18. stoljeća i strogo zabranjivali bilo kakvo naseljavanje njegova zapadna dijela, baš onog koji je danas veći dio nacionalnog parka.

Dan
13

četvrtak

Dubrovnik

Više od tisuću godina povijesti Dubrovnika prisutno je u svakom dijelu ovoga Grada koji je grad muzej i živa pozornica, idealan spoj povijesti i suvremenosti. Od 1979. godine Grad Dubrovnik je pod zaštitom UNESCO-a, kao skladna, visokovrijedna cjelina gradskih zidina, povijesnih građevina, ulica, trgova i brojnih spomenika sakralne i svjetovne arhitekture.

Činjenica da je više od trideset godina dijelom UNESCO-ve zaštićene svjetske baštine da je svaki dio stare gradske jezgre znamenitost i spomenik, dio bogatog nasljeđa naših predaka čini Dubrovnik posebnim, čini ga gradom - živim spomenikom. Dio bogate spomeničke baštine su povijesna jezgra grada sa Stradunom, Kneževim dvorom, Crkvom sv. Vlahu, Palačom Sponza, Orlandovim stupom te zanimljive povijesne crkve, katedrale i gradske uličice.

Dubrovnik

Dubrovnik je **riznica i muzej** sam po sebi koji je do danas uspio sačuvati sve povijesne građevine i njezine ljepote, brojne barokne, renesansne i romaničke crkve i palače.

Gradske zidine su jedan od najmonumentalnijih fortifikacijskih spomenika u Europi i primjer razvoja arhitekture tvrđava. Gradnja prvih utvrda započela je već u 8. stoljeću, ali je najintenzivnija izgradnja bila od sredine 15. do kraja 16. stoljeća. Veliki potres 1667. nije ih mnogo oštetio. Zidine opasuju grad u obliku nepravilnog višekutnika, s kulom Minčetom na najvišem sjeverozapadnom kopnenom uglu grada i tvrđavom Sv. Ivana s morske, jugoistočne strane.

Jake tvrđave poput Lovrijenca na Pilama i Revelina na Pločama, mada su odvojene od zidina, spadaju u obrambeni sustav. Zid je na pojedinim mjestima visok 22 m. Debljina zida s kopnene strane je od 4 do 6 m, a s morske strane jedan i pol do 3 m. S kopnene strane pred glavnim zidom je predziđe s 10 polukružnih bastiona, a pred njima je u prošlosti bio i jarak. Glavni zid ima 14 četverouglastih kula, 2 okrugle kule, 2 ugaone utvrde i 4 bastiona.

Tri su ulaza na gradske zidine: na Stradunu kod vrata od Pila, kod Tvrđave sv. Ivana i kod Tvrđave sv. Luke.

Prosperitet grada Dubrovnika oduvijek se temeljio na pomorskoj trgovini. U srednjem vijeku postao je kao Dubrovačka Republika jedini grad-država na istočnoj obali Jadrana koji je konkurirao Mletačkoj Republici. Uz svoje bogatstvo i diplomaciju, grad je postigao izvanredan stupanj razvoja, posebno tijekom 15. i 16. stoljeća. Dubrovnik je bio jedan od središta razvitka hrvatskog jezika i književnosti te su u njemu stvarali mnogi značajni hrvatski pjesnici, dramatičari, slikari, matematičari, fizičari i drugi učenjaci.

Dan
14

petak

Dubrovnik

Dan
15

subota

Povratak u Zagreb

Sve za sport d.o.o.

Braće Cvijića 32, 10000 Zagreb
HRVATSKA

ID kod: HR-AB-01-080932818

OIB: 44430332290

m: +385 98 562 431

m: +385 95 5564 111

e: info@svezasport.hr

www.svezasport.hr

www.trip2go.eu

e: info@trip2go.eu

U slučaju promjene cijena kalkulativnih elemenata, promjena broja polaznika, agencija zadržava pravo izmjene cijene aranžmana, ili otkaza istog. Za ovo putovanje vrijede „Opći uvjeti putovanja“ agencije Sve za sport d.o.o.